

9 maj 2024

Människan träder in i himlen

Av alla de under och tecken som utspelar sig under Jesu tid på jorden kanske himmelfärden är det mest spektakulära. Kan det verkligen varit så att Jesus med sin kropp flög upp bland molnen, och betyder det i sådana fall att han inte längre är närvarande på jorden?

Varje sådant strikt logiskt huvudbry kring ett tecken tenderar att förminska skeendet bakom det vi ser och devalvera mysteriets kraft. Mysterierna lockar oss att överbrygga trons försanthållanden i ett både och istället för det ena före det andra. I dag:

Kristus sitter på Guds Faderns högra sida i himlen.
Jesus är fullt ut närvarande mitt ibland oss.

För egen del utesluter jag inte att de fysiska lagarna kan vidgas av själva skapelsens Gud. Vad som är helt otvetydigt under framväxten av den tidigkristna rörelsen är att väldigt många människor på samma gång under påsktiden, himmelfärden och pingsten fördes från sorg och förvirring till klarsyn, glädje och framtidshopp i det himmelska ljuset. Detta hopp förkunnade de med en frimodighet som svårligen kan ha varit sprungen ur någon enskild människas vanföreställningar eller hallucinationer.

Från 300-talet är Kristi himmelfärd en av de stora festerna och firningsdagarna i kyrkan. Den infaller 40 dagar efter uppståndelsens natt. I år den 9 maj. (Månadsbrevet publiceras först idag då jag haft en sabbatstid sedan påskdagen vilken sträckt sig en bit över det här månadsskiftet.)

Som med allt i frälsningshistorien finns det många lager i kyrkans förståelse av det som sker i och under det som sker.

Efesierbrevets författare önskar att också vi ska drabbas av förundran över det arv som Kristi himmelfärd vittnar om: Himlen som hemland och Jesus som Herre över allt.

Efesierbrevet 1:18-23

Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, hur väldig hans styrka är för oss som tror – samma oerhörda kraft som han med sin makt lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, högt över alla härskare och makter och krafter och herravälden, över alla namn som finns att nämna, såväl i denna tiden som i den kommande. *Allt lade han under hans fötter*, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan, som är hans kropp, fullheten av honom som helt uppfyller allt.

Om det är så att Kristi fullhet uppfyller allt kan vi inte separera Jesu närvaro i en nedervåning på jorden och övervåning i himlen. Ni som läst mina texter och lyssnat till predikningar och föredrag genom åren vet att jag ofta återkommer till att Guds rike i högsta grad också är en fråga om livet här och nu på vår blågröna planet.

Även om vi behöver vara mycket ödmjuka när det gäller säkra utfästelser om de himmelska tingen och ordningarna är Kristi himmelfärdsdag en uppmuntran att tala om och ta emot det arv som Jesus berett åt oss. Det överskrider rummet och tiden.

Broder Wilfrid Stinissen ger oss goda ord på den vägen i predikosamlingen *Som en skatt...*

Här på jorden är vi i första hand medvetna om oss själva, tingen, våra medmänniskor, och i bästa fall anar vi bakom och i allt detta Gud som alltings djupdimension. I himlen är det tvärtom: där ses Gud omedelbart och allt övrigt i honom. Vi ser Gud som den frikostiga, självutgivande, outsinliga källan till allt som finns till, som en grandios fontän varur hela skapelsen väller fram. Och samtidigt ser vi honom som målet för allt: allt strömmar tillbaka till honom och finner sin salighet i att överlämna sig åt honom.

Vid himmelfärden når inkarnationens mysterium ett slags fullbordan. Genom Maria blir Gud människa och träder in i världen.

Genom Jesus – den sanna människan – träder människan in i himlen. Hon når sitt hemland och eviga vara.

Påven Leo den store (d. 461) säger att: ”vår ringa mänskliga natur denna dag upphöjdes ända upp till Faderns tron”.

Kan något större ske människan än det som Kristi himmelfärd vittnar om?

Jesus hade förebådat det i sitt avskedstal men först nu förstår vi vidden av löftet:

Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är.

Himlen är målet för hela mänsklighetens vandring. Men redan nu, längst vägen, får vi smaka de himmelska välsignelserna. I bokstavlig mening genom eukaristins gåvor.

I bönen efter kommunionen på Kristi himmelfärdsdag ber vi:

Allsmäktige, evige Gud, här på jorden anförtror du oss himmelska ting. Låt vår kärlek och jordiska strävan vara riktad mot himlen, dit Kristus har upphöjt vår mänskliga natur. Genom honom, Jesus Kristus, vår herre.

Låt oss också gemensamt stämma in i en av slutbönerna ur Kristi himmelfärdsdagens tideböner:

Gud vår Fader, du som lät din älskade Son, Jesus Kristus stiga upp till himlen och dra alla till sig, låt oss som väntar honom åter vaka i bön, lyssna till hans ord och förnimma att han bor i oss intill tidens ände. Genom honom, Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Amen.

Ekumeniskt seminarium | 6 juni Linköping

Johannesakademin inbjuder till ekumeniskt seminarium med temat "Ändligt och världsligt medborgarskap".

6 juni 2024, kl 10.00-16.00
Baptistkyrkan, Klostergatan 46, Linköping.

Kostnad: 450 kr (inklusive lunch och fika), 250 kr (utan lunch och fika)

Anmälan: info@johannesakademin.se (anmälan senast 31 maj)

Medverkande:

Judith Fagrell, domkyrkokaplan och biträdande kyrkoherde i Skara pastorat. Skribent och författare till flera böcker om kyrka, teologi och samhälle.

Pekka Mellergård, överläkare och docent i neurokirurgi. Tidigare rektor för Örebro teologiska högskola (ÖTH) och Enskilda Högskolan Stockholm (EHS), deltog i alliansregeringens Framtidskommission, och är medgrundare till tidskriften NOD och kulturcentret TCG Nordica.

Michael Hjälms, dekanus och universitetslektor. Tidigare chef för institutionen för österländska kristna studier och kultur vid Studieförbundet Bilda och universitetslektor vid Uppsala universitet.

Dan Nässelqvist, präst och teol. dr. och docent vid Lunds universitet där han undervisar i Nya testamentets exegetik. Hans forskning rör läsarkultur i antiken och bruket av nytestamentliga texter i den tidiga kyrkan.

*Sommarmöte med generalkapitel 2024
25-28 juli*

Varje sommar möts Ekumeniska Kommunitetens medlemmar och noviser till ett sommarmöte med generalkapitel. Programmet under dagarna består bland annat av föredrag, bibelstudier och gudstjänster. Kommunitetens årsmöte är en naturlig del av generalkapitlet. Under dagarna tillsammans ges det utrymme för samtal, förbön, bikt och fördjupande reflektioner om kommunitetens regel.

MÅNADSBREV TILL EKUMENISKA KOMMUNITETEN I BJÄRKA-SÄBY

Under söndagens mässa sker löftesavläggelse för de noviser som önskar inträda i kommuniteten och de som redan är medlemmar bekräftar sina löften inför det kommande året. Sommarmötet är ett bra tillfälle för vänner till kommuniteten att lära känna dess medlemmar och spiritualitet.

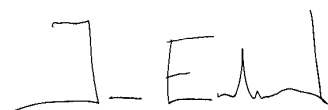
Det här året kommer vi avtacka kommunitetens mångåriga vice preses Liselotte J Andersson och välja en ny för en period om fem år.

Programmet är i stort klart men presenteras i sin helhet i ett separat utskick och finns därefter också på kommunitetens hemsida.

Anmälan och mer information: ekibs.se

Programmet för vårens och sommarens mässor i region Bjärka-Säby skickas ut i ett separat mail till kommunitetens medlemmar, noviser och vänner. Önskar du finnas med på den listan meddelar du det på adressen info@ekibs.se.

Guds frid

A handwritten signature in black ink, consisting of the letters 'J', 'E', and 'W' written in a stylized, cursive-like font.